

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 216. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404036976/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

overfor Husets smukke Frue, pinte det ham dog, at Selskabet maaske iagttog og ræsonnerede paa samme Maade som Fru Duncker. Han syntes, at Kragh lignede en Puritaner, der havde forvildet sig ind imellem civiliserede Mennesker, og han forbandede den Gæld, hvori han følte sig staaende til Kragh og som havde foraarsaget denne Middagsindbydelse. Og i det Samme erindrede han, hvor hurtigt og hvor ivrigt hans Kone havde enedes med ham om Indbydelsen.

Var det muligt, var det tænkeligt, at Bertha, hans egen skikkelige Bertha kunde —! Han saa' over paa hende: netop nu forlod hun Kragh og ofrede sig helt for Generalen, der mod Maaltidets Slutning trængte til at hygges om — han tabte sin Serviet, han spildte Vin, han saa' ikke den, der vilde drikke med ham, og var selv altfor ivrig efter at henvende meningsløse Ord til baade Herrer og Damer. Et Blik paa Berthas fuldkomne Damesikkerhed og Værtindeelegance befriede Flemming ganske for enhver Mistanke om, at hun lod sig kurtisere af Kragh.